

i Danmark, kunde egentlig med fuld Ret være anvendt af den højtærede Finansminister, allerede inden han forelagde dette Lovforslag, og Forholdet bliver endnu mere fremtrædende, efter at dette Lovforslag er blevet vedtaget, hvad det formentlig bliver i Aften. Der er jo adskillige af de Ting, der her ophøjes til Rang og Ære i Luksustoldbeskatningen, som for det jævne, almindelige Menneske i Danmark gaar ind under de daglige Livsformødenheder. I een Retning har den højtærede Minister jo en ganske særlig Mission, og det er efterhaanden at faa os til at indse, i hvilken Grad vi er luksuøse i vort Forbrug. Nu vil man jo i Fremtiden indlade sig paa en Luksus og en ekstra stærkt beskattet Luksus, naar man tillader sig at anvende Rosiner og Svedsker til Middagsmad; jeg tror nok, man derved er kommet saa langt ud, som man overhovedet kan komme i denne Henseende. Denne Luksus, som paa den Maade skal begrænses, faar en Told, som forhøjes fra 4 til 50 Ø. pr. kg, saa det maa være klart, at den højtærede Finansminister har ment, at her er en virkelig Luksus, som det gælder om at slaa ned paa.

Lovforslagets Detailler skal jeg naturligvis ellers ikke komme ind paa — det er jo ganske umuligt at komme ind paa en saglig Behandling af disse Spørgsmaal. Jeg skal kun sige, at jeg tror, at paa eet Punkt vil den højtærede Finansminister blive overrasket, naar dette Lovforslag om Luksustold bliver vedtaget og kommer til at virke i Praksis, og det er med Hensyn til dets Resultater. Jeg havde nær sagt, at jeg vilde tro, at den højtærede Finansminister bliver glædelig overrasket, for det vil sikkert give en Mængde Penge i Statskassen, og uden at rose den højtærede Finansminister alt for stærkt kan jeg vel nok sige, at han trænger til Penge i Statskassen. Ganske vist udtalte den højtærede Finansminister selv, at det var ikke Hensigten, i alt Fald maatte man formode, at Indførselen af de Varer, som man herved luksusbekatter, vilde gaa meget stærkt ned, saa at der kun vilde fremkomme en ret minimal Forøgelse af Indtægterne. Men mon ikke den højtærede Finansminister alligevel i sit Hjerte nærer et stærkt Haab om, at der dog nok skal komme en rigtig rigelig Forhøjelse af Statens Indtægter gennem dette Lovforslag? Og jeg tror, at hvis han nærer et saadant skjult Haab, vil dette ikke blive skuffet. Det er nemlig ikke saadan at begrænse Luksus, og hvis man endelig vil begrænse Luksusen, gør man det i alt Fald ikke paa den Maade, man har gjort det her. Der kunde muligvis

findes Metoder dertil, men det vilde være saadanne, som den nuværende Regering ikke kender i Praksis, og derfor nytter det jo ikke at beskæftige sig med den Slags Ting.

Den nuværende Regering har jo kun een Metode til at hjælpe sig selv og Landet og alle os andre ud af Vanskelighederne, og det er ved stadig fornyede og stadig udvidede Luksusskatter. Men der er vist ikke megen Sandsynlighed for, at Forbruget af saadanne Luksusting som Krydrier: Kardemomme, Muskatblomme, Kanelbark, som nu her luksusbekattes stærkt, vil begrænses særlig paa Grund af denne højere Skat. Det tror jeg ikke. Det er dog en almindelig økonomisk Erfaring, at saadanne Ting, som jo absolut set betyder forholdsvist lidet i et Forbrug, kan man beskatte overordentlig højt uden Frygt for, at Forbruget af dem gaar ned, og derfor er de i og for sig udmærkede indirekte Skattekluder, for de svigter ikke. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister har ment, at vi i Fremtiden vil faa et meget stærkt formindsket Kanelforbrug i Danmark. Det er muligt, det vil gaa saadan, men jeg tror det ikke. Jeg tror, at Fremtiden vil vise, at Kanelforbruget gaar ikke synderlig stærkt ned i Danmark. Saaledes kunde jeg tage adskillige Punkter i det Lovforslag, der foreligger her, og sige de samme Ord og sikkert sige dem med omtrent samme Berettigelse. Der er maaske nogen, men kun en meget lille Forskel paa disse Paragraffer i saa Henseende. Selv det overordentlig vigtige Afsnit i dette Toldlovsforslag, Gruppen Silkevarer, er i Virkeligheden af en saadan Art, at selv om man forhøjer Tolden saa stærkt, som man gør, vil jeg ikke tro, at Forbruget af Silkevarer gaar særlig stærkt ned af den Grund. De Grupper af Befolkningen, som har et Silkeforbrug, har saa store Indtægter, at de sikkert vil forbruge det samme Kvantum. Ogsaa paa dette Punkt mener jeg derfor, at denne Lov vil medføre en udmærket Ekstrabeskatning af Forbruget i Danmark, men dens Betydning for vor Handelsbalance anser jeg for at være meget ringe.

Angaaende Forslaget om en forøget Beskatning paa Tobakker og dermed paa Cigarer og andre Tobaksfabrikata vil jeg sige, at der vil fremkomme en meget stor Fordel for de store Fabrikker i disse Brancher ved denne Beskatning. Det ligger jo efter Lovforslaget saaledes, at der bliver en Efterbeskatning paa Raatobak, men ikke paa de færdige Produkter, og det vil altsaa sige, at det Firma,